

kettinget, herunder dem, der har rejst forespørgslen.

Kl. 14.05

Hidtil er det desværre ikke blevet til mange forslag, der har været i overensstemmelse med de præmisser, jeg nævnte i min indledning. Min dør er altid åben for reelle forslag til regelforenklinger og administrative lettelser. Jeg er mere end villig til at se på forslag, så længe de på efterlønsområdet kan gennemføres inden for den eksisterende lovgivning, så længe de understøtter regeringens arbejde med at fremme beskæftigelsen, og så længe de ikke fører til merudgifter for staten.

Lad mig til sidst endnu en gang nævne regelforenklingsenheden under Finansministeriet, som også gerne modtager forslag til forenklinger såvel af a-kasse-reglerne som af andre regler.

Jeg ser frem til det kommende arbejde.

Forhandling

Ole Sohn (SF):

Jeg takker for ministerens besvarelse og vil gerne indledningsvis kvittere derhen, at ideen med forespørgslen fra starten alene har været at sætte fokus på administrationen af a-kasse-reglerne. Det er ikke ideen – i hvert fald ikke set med forespørgernes øjne – at vi i dag skulle tage en debat om, hvorvidt efterlønsordningen er god eller dårlig, eller hvorvidt alle mulige andre elementer i a-kasse-reglerne er gode eller dårlige, men alene inden for de eksisterende rammer, etablerede ordninger, gældende lovgivning at sige: Hvad kan vi gøre for at lette arbejdet for de implicerede parter?

For virkeligheden er jo den, at det ikke bare er a-kasse-medarbejdere, man belaster. Man kan sige, at a-kasserne kender spillets regler, og de kan bare ansætte det personale, der er nødvendigt. Men man belaster også arbejdsgiverne, og de kan altså ikke ansætte ekstra. Det administrative bøv, vi pålægger arbejdsgiverne med at skaffe kontrolsedler, gamle lønsedler og dokumentation for hist og pist, er nogle gange nødvendigt, men selv med den gældende lovgivning er der meget, meget bureaukrati. Og sådan kan man blive ved med det ene eksempel efter det andet.

Man kan jo faktisk bare tage ankenævnets årsrapporter, så vil man med lysende klarhed få konstateret lovgivningskompleksitet, for deraf fremgår det, at det ikke alene er medlem-

mer, der ikke kender regelsættet. Det er klart, at når man har et regelsæt på 15.000 sider, så har de folk, som er omfattet af a-kasse-reglerne, ikke en jordisk chance for overhovedet at komme i nærheden af at forstå reglerne. A-kasserne kender hovedregelsættet, men alligevel træffes der en gang imellem afgørelser, der er forkerte. Dem skulle man så tro blev rettet i regeringens eller Folketingets, lovgivningsmagtens administration, altså Arbejdsdirektoratet, men det gør de heller ikke; de kender heller ikke reglerne til fulde. Det viser afgørelserne i ankenævnet, hvor man både ser en række tilfælde af, at a-kasserne's fortolkninger bliver dømt rigtige, hvorimod Arbejdsdirektoratet, som kontrollerer a-kasserne, får at vide: I har gjort det forkert.

Når man kan have en sådan lovkompleksitet, ja, så er der noget galt. Jeg kan sige, at for mit eget vedkommende har jeg diskuteret a-kasse-regler aktivt siden 1977. Jeg kan huske, at jeg i 1986 skulle forsøge at gøre mig munter på et a-kasse-delegeretmøde, hvor jeg havde 30 m blanketter med, det, som a-kasse-medlemmer kunne komme ud for for at kunne få deres dagpenge. Og det viser jo lidt om kompleksiteten.

Jeg vil da også vove den påstand, at der ikke findes andre eksempler i den offentlige forvaltning, hvor man overgiver det til private foreninger, når der er tale om så komplicerede regelsæt. Derfor så er vi nødt til at gøre noget ved det.

Det, der er vigtigt, er, at vi ikke bare siger, som vi har sagt ved alle tidligere lejligheder: Min dør står åben, bare kom med forslag. For så sker der det, som er naturligt, nemlig at hver a-kasse eller hvert AF-kontor, eller hvem der nu arbejder med det, kommer med sin lille Hassan om, hvad der er nødvendigt.

Det, der er vigtigt, er, at vi som politikere tør tage sagen i egen hånd og sige: Vi ved, at der er problemer, eksempelvis med behandlingen af efterlønsbeviset. Og det er ikke et spørgsmål om at ændre lovgivningen – der er jeg fuldstændig enig med ministeren i, at det er en helt anden sag – for så forplumrer man debatten.

Derfor er jeg også glad for, at ministeren siger, at han er villig til at se på regelforenklinger under forudsætning af, at det ikke betyder ændret lovgivning, hvilket ikke har været min hensigt, og at det ikke er fordyrende, hvilket heller ikke er min hensigt. Jeg formoder, at enhver regelforenklinger er med til at frigøre arbejdskraft til det, der er det primære, nemlig at a-kasse-medarbejdere og AF-medarbejdere kan bruge deres tid på at hjælpe arbejdsløse i ordinær beskæftigelse el-